

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΜΑΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Τοῦ κ. Π. Κ.

1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Ο Ρωχαδίνιφ στέκεται σάν συνεκτικός δεσμός ἀνάμεσα στὶς δύο κορίες Σχολές τῆς Ρωσικῆς μουσικῆς: Τὴν «Εθνικιστήκη» — ἡ ὁμάδα τῶν «Πέντε» — καὶ τὴν «Εκλεκτική—Τοπικόφου, Ρούμπιντστον. Τὸ θεατρογραφικό του ὄλικο, ἂν γηνία Ρωσικό, προσδιάζει στοὺς πρώτους, καὶ ὁ τεχνικός του ἔξοπλιμός στοὺς δεύτερους»

Ant. Leonard

—Στὴν 1η Απριλίου 1873, γεν. στὸ Novgorod ὁ διάσημος πιανίστας καὶ συνθέτης: Sergei Rachmaninoff.

Στὴν 1η Απριλίου 1866 γεν. στὸ Empoli τῆς Φλωρεντίας ὁ συνθέτης καὶ πιανίστας: Ferruccio Benvenuto Busoni, ποδὸπρέπεια καθηγητῆς τοῦ Μητρόπολου.

2α ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Ο, τι ὁ μαθητής ἀνακαλύπτει μὲ διανοητική προσπάθεια τοῦ ἐντυπώνεται βαθύτερα, παρὰ διὶ τοῦ προσφέρεται ἔτοιμο». Marcel

3η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Τὸ οὐσιώδες εἶναι νά ἀσκεῖς περισσότερο τὸ πνεῦμα σου, παρὰ τὰ δάχτυλά σου». Moscheles

—Στὶς 3 Απριλίου 1882 πέθανε στὸ Schwerin ὁ συνθέτης μελοδραμάτων καὶ λαϊκών τραγουδιών:

Fr. Kücken

4η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Κάθετε τὶ τὸ ἑστατικὸ μπροῦμε νά είποιμε πῶς εἶναι μελωδικό, καὶ φυσική του ἑκφραση τὸ τραγούδι». Carlyle

—Στὶς 4, 1752 γεν. στὴ Νεάπολι ὁ Nicola Zingarelli. «Ἐγραψε 34 διπέρες—Ιούλιέττα καὶ Ρωμαῖος—Λειτουργίες—«Annuale di Loreto», κ. ἅ.

5η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Η ἑπαρχὴ μὲ τὶς δυνάμεις τῶν ὅλων προκαλεῖ τὸ ἔπιντα νέων δυνάμεων μέσα μας» Von Weber

—Στὶς 5, 1752 γεν. στὸ Στρασβούργο δικαστικούς τιάνων καὶ ἐφευρέτης — Clavecin Mécanique — Sebastian Erard. Γίνηκε διάσημος μὲ τὴν τεχνικὴ τελεοποίηση τῆς «Αρτας».

6η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Η ἀρμόνια εἶναι νά ώραιο πρόβλημα πού ἡ λύση του εἶναι ἡ ἀρμόνια» Grétry

7η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Εἶναι πολὺ πό εὔκολο τὸ νά ἀσκεῖς κριτικὴ παρὰ νά δημιουργῆς τὸ σωστό». D' Israeli

—Στὶς 7, 1795 γεν. στὸ Roniano, Bergamo, ὁ διάσημος τραγουδιστής (τενόρος) Giov. Rubinì πού ἐγράψε καὶ πολλὲς διπέρες.

8η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Η μουσικὴ εἶναι τὸ ἀνάβρυσμα ἐνὸς ώραιου πνεύματος». Schumann

—Στὶς 8 Απριλίου 1848 πεθ. στὸ Bergamo ὁ γνωστὸς συνθέτης μελοδρός Gaetano Donizetti, ἐγράψε 67 διπέρες («Lucia», Don Pasquale, κ. ἄ.) διετούργει, 12 κουαρτέτα, λέγχορδων, Ρέκβιεμ, κ. ἄ.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΑΣ*

9η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Ο George Eliot ἐγράφε γιά τὴν Adelina Patti: «Φαντάζεσαι πῶς σε γνώρισα ἀπλῶς σάν μά Πρίμα-τνόννα; «Οχι, δόλλα σάν ἔνα εύτυχισμένο πνευματικὸ στάτερο, θμοια μ' αὐτά ποὺ θωρούσε δὲ μέγας Ντάντε καὶ ποὺ ἡ δόξα του εἶναι διάχρητη στὴ μουσική, στὴ ζωή, στὴ δύναμη τῆς προσωπικότητας».

—Στὶς 9 Απριλίου 1843 γεν. στὴ Μαδρίτη ἡ διασημότερη κολλορατούρα—τραγουδίστρια: Adelina Patti.

10η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

—Στὶς 10, 1864 ἐγκαινιάσθηκε ἡ λειτουργία τοῦ Κονσερβατούρου τῆς Λειψίας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μέντελσον.

—Στὶς 10, 1864 γεν. στὴ Γλασκόβη ὁ Eugen d' Albert, πιανίστας καὶ συνθέτης.

11η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Η Μουσικὴ δὲν εἶναι ποτὲ στατική· Ἐπιτυχεῖς φόρμες καὶ νέα «στῦλο» δὲν εἶναι παρὰ προσωρινά ἀναπαυτήρια—σκηνῆς ποὺ στήνονται καὶ ἔστηνονται κατὰ τὴν πορεία τοῦ Ιθανικοῦ». Franz Liszt

—Στὶς 11, 1715 γεν. στὸ Λονδίνο ὁ ὄργανίστας: John Alcock,

12η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Η ὀρχή εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός καὶ δῆλο τι μοῦμε μά καλὴ ἀρχή». Πλάτων

—Στὶς 12, 1783 πεθ. στὴ Βιέννη ὁ ποιητὴς καὶ δραματουργὸς πού ἐγράψε τὰ λιμπρέτα γιά πολλὰ ἐργα τοῦ Μότσαρτ καὶ τοῦ Gluck: Metastasio (τὸ πραγμ. δόνομο: Trapassi).

—Στὶς 12, 1814 πεθ. στὴν Chaislea ὁ Charles Burney μουσικολόγος, συγγραφεὺς: Γενικὴ Ιστορία τῆς Μουσικῆς.

13η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Μάθε δὲ, τι εἶναι νά μάθης καὶ ςτερα χάραξε τὸ δικό σου δρόμο Σύμφωνα μὲ τὸ πάθος σου». Händel

—Στὶς 13 Απριλίου 1742 πρωτοπαραστάθηκε στὸ Δουβλίνο στὸ ὄρατόριο τοῦ Händel: Μεσσίσιας.

—Στὶς 13 (ἡ 14) Απριλίου 1759 πέθανε στὸ Λονδίνο ὁ μέγας δημιουργὸς τῶν ἀθανάτων ὄρατορίων: George Fr. Händel.

14η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Ο Χαίνετο, μιὰ φύση ἀσύγκριτα πλούσια, ἔνας δρμητικὸς χαρακτήρας ποὺ ἔχει νά αὐτοκυριαχεῖται, ἔνας τρυφέρος καλλιτέχνης ποὺ ἀναπολεῖ τὴ φύση, καὶ ζωγραφίζει τὰ αἰσθήματα μὲ μιὰ εὐγενικὴ συγκίνηση. Νά, πῶς παρουσιάζεται αὐτὸς ποὺ τοῦ χρωστάμε ἔνα μεγαλύπρεπο πολυφωνικό μνημεῖο: τὸ «Ἀλληλούϊα» τοῦ Μεσσία». Dufourcq

15η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

«Στὴν Οὐβέρτούρα τοῦ «Ονειρού θερινῆς Νόχτας» τοῦ Μέντελσον ὑπάρχει δι. πορεὶ νά κάνει διάσημο ἔνα συνθέτης Schumann.

—Στὶς 15, 1861 πρωτοπαραστάθηκε στὴν «Οπερά—Κομικ τοῦ Παρισιοῦ» ἡ «Lakmé» τοῦ Léo Delibes.